

ОНИ КОЈИ СУ ПРИХВАТИЛИ ИСЛАМ КАО ДОКАЗ О ИСТИНИТОСТИ МУХАММЕДОВОГ ПОСЛАНСТВА

الداخلون في الإسلام هم دليل عن صدق نبوة الرسول صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيثش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Они који су прихватили ислам као доказ о истинитости Мухаммедовог посланства, мир над њим

Свака особа која је прешла на ислам са собом носи и своју причу о начину преласка: или јој се десио неки догађај, или је имала знање о претходним објавама, или је на њу оставило утисак нешто од лепота ислама, или је нешто посебно опазила, о нечему размислила, нешто прочитала, чула нешто што јој се свидело о лепоти исламске вере, или је остала импресионисана Кур'аном, или је животопис о Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, испунио и угрејао њено срце.

Све ове приче и ови бројни преласци на ислам величанствени су аргумент о истинитости Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, и истинитости Кур'ана.

Узвишени Бог је рекао:

„Реци: 'Кажите ви мени шта ће са вама бити ако је он (Мухаммед) од Аллаха¹, а ви у њега нећете да

¹ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена.

верујете, и ако је један од синова Израилевих исто тако посведочио, па је и поверовао, а ви се узохолили.' Аллах, заиста, неће указати на Прави пут народу који себи неправду чини.“ (Кур'ан, Ел-Ахкаф, 10)

Учењак Ел-Куртуби преноси: „Био је то Абдуллах б. Селам. Он је посведочио јеврејима да је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, споменут у Тори, и да је он Веровесник послат од Бога.' Код Ет-Тирмизија се од Посланика преноси: 'О мени су објављени одломци у Божијој Књизи. О мени је објављено: '...и ако је један од синова Израилевих исто тако посведочио, па је и поверовао, а ви се узохолили. Аллах, заиста, неће указати на Прави пут народу који себи неправду чини.'“

Када је Абдуллах б. Селам као муслиман дошао, а пре него што су Јевреји сазнали за његов прелазак на ислам, рекао је:

„О Божији Посланиче, постави мене да будем судија у спору између тебе и Јевреја.“ Он (Посланик) их је упитао: „Какав он (Абдуллах ибн Селам) углед ужива међу вама?“ Рекоше: „Он је наш првак и наш учењак!“ Тада Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: „Па, он је заиста у мене поверовао!“ Након тога почеше о њему ружно да говоре.

Преноси се од Енеса да је рекао:

„Абдуллах б. Селам био је на поседу и брао је плодове када је чуо за долазак Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим. Дошао је Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим,

---

Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

и рекао: 'Питаћу те за троје које зна само веровесник: који је први предзнак Судњег дана, коју ће прву храну да једу становници Раја и шта чини да дете личи на оца или на мајку?' 'Џибрил (анђео Гаврило) ме је малочас обавестио о томе!, одговорио је он, а Ибн Селам рече: 'Гаврило?' 'Да', одговори Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим. 'Тај је анђео јеврејски непријатељ!', рече Абдуллах. Тада Посланик проучи кур'ански одломак: 'Ко је непријатељ Гаврилу? - а он, Аллаховом вољом, теби ставља на срце Кур'ан...' 'Што се тиче првог предзнака Судњег дана, биће то ватра која ће да тера људе са истока на запад; прва храна становницима Раја биће додатни део на јетри кита, а што се тиче детета, ако семе мушкарца претекне женино, личиће на њега, а ако претекне семе жене, дете ће да личи на њу.' 'Сведочим да нема истинског божанства мимо Аллаха (Бога) и да си ти Божији посланик!, рече он и додаде: 'Божији Посланиче, Јевреји су народ клеветника! Ако сазнају да сам примио ислам пре него што их упиташ о мени, оклеветаће ме!' Дошли су Јевреји, па их је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, упитао: 'Какав је човек Абдуллах?' 'Најбољи од нас и син најбољега, првак је међу нама и син првака!, рекоше они. 'А шта мислите ако је Абдуллах б. Селам примио ислам?', упита их је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим. 'Бог га сачувао од тога', рекоше они. Тада је изашао Абдуллах и рекао: 'Сведочим да нема истинског бога осим Аллаха и да је Мухаммед Божији посланик.' 'Најгори је међу нама и син најгорег!', рекоше они и омаловажише га. 'Божији Посланиче, овога сам се плашио!', рече он.“ (Бележи Бухарија, 4210)

Нецашијино сведочење

Ово је Нецашијино сведочење. Он је био владар Абесиније² и хришћански поглавар који је касније прешао на ислам. Имам Ахмед бележи предају од Ибн Мес'уда који је рекао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, послао нас је у Абесинију, а нас је тада било око осамдесет људи. Међу тим људима били су Абдуллах ибн Мес'уд, Цафер, Абдуллах ибн 'Урфута, Осман ибн Маз'ун, Ебу Муса... Они су дошли Нецашији, а у међувремену су Курејшије послале Амра ибн Ел-Аса и 'Умару ибн Ел-Велида. Када су њих двојица дошли Нецашији носећи му поклон, поклонили су му се падајући ничице на тло, а затим су му пришли један са десне, а други са леве стране, па су рекли: 'Група људи нашег порекла дошла је у твоју земљу бежећи од нас и нашег народа.' 'Где су они?', упита их Нецашија, па му би речено: 'Они су у твојој земљи, позови их.' Он их позва, па када дођоше, Цафер рече: 'Ја ћу данас бити ваш преговарач!' Пођоше за њим, па кад уђоше, поздрави га али не паде ничице. Упиташе га: 'Због чега се ниси поклатио краљу?' Рече: 'Ја се поклањам само Узвишеном Богу!' 'А зашто?', упиташе га. 'Узвишени Бог нам је послао Свога Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, а он нам је наредио да не падамо ничице ником осим Узвишеном Богу. Наредио нам је да обављамо намаз³ и да дајемо зекат⁴.' Тада Амр

² Територија данашње Еритреје и Етиопије.

³ Намаз (ар. Салат) се у језичком смислу односи на молитву или молбу (Богу). У термилошкој смислу намаз је посебан обред богослужења или обожавања који захтева одређене речи и покрете који су прецизно дефинисани. Намаз је, након сведочења да нема другог истинског бога

ибн Ел-Ас рече: 'Они ти се супротстављају у погледу веровања у Исуса, сина Маријиног!' 'Какво мишљење имате о Исусу, сину Маријином, и о његовој мајци?', упита их. 'Ми о њима мислимо онако како је то објавио Узвишени Бог!', рекоше, 'Он је Божија реч и Његов Дух убачен у чедну и невину девицу коју није додирнуо ниједан мушкарац, а самим тим ни заметнуо дете.'⁵

осим Аллаха и да је Мухаммед Божији посланик и роб, други темељ ислама без којег ислам човека не може опстати. Он је веза између човека и његовог Господара и у њему се огледа човекова покорност Божијим наређењима. Обавезних намаза у току дана је пет који се клањају (обављају) у прецизно одређеном времену.

⁴ Зекат је арапска реч која у језичком смислу значи *чишћење, раст, напредовање*. У термилошком смислу зекат представља обавезно годишње издвајање милостиње, од стране онога који је у могућности, за потребе сиромашних и осталих категорија које су дефинисане верозаконом. Зекат је један од пет темеља ислама. Давањем зеката, осим иметка, чисти се и душа од шкртости и похлепе, остварује се принцип међубратске љубави и повезаности, као и уравнотеженост у разним слојевима друштва.

⁵ Многи Божији посланици су носиоци различитих надимака и титула. Међутим, када се неки Божији посланик освоји неком титулом, то не значи да она само њему припада и да је искључиво његово својство. Исус (Иса, нека је Божији мир над њим) нигде у Кур'ану није назван душом у коју се Бог претворио, већ је он душа од Бога. Ове одреднице указују на ексклузивност и почаст са којом се одређено име одликује и издваја од других, као што је Божија кућа (мисли се на Кабу у Меки), иако су све куће у Његовом поседу. Исти случај је и са Божијом камилом (која се спомиње у Кур'ану), иако су све камиле у Његовом поседу и Његова створења. Ово везивање за Њега указује на Његову љубав према дотичној ствари, на почаст и посебност, за разлику од уопштеног приписивања Њему које указује на Његово стварање дотичне ствари. Уопштено приписивање указује на стварање, а посебно указује на одабир и давање предности. Узвишени Бог ствара шта хоће и Он одабире од онога што ствара. Опис Исуса да је он Божија душа, сматра

Чувши ове речи, Нецашија је подигао свој штап са земље, па рекао: 'О скупино Абесинаца, свештеници и монаси, тако ми Бога, на наше мишљење они не додају ништа више колико је ово - тј. штап. Добро нам дошли, и ви, а и онај који вас је послао. Сведочим да је он Божији посланик. Он је особа о којој налазимо вести у Јеванђељу, заиста је он Посланик чији је долазак радосно наговестио Исус, син Маријин. Боравите где желите! Тако ми Бога, да нисам задужен краљевским обавезама, отишао бих ка њему да му служим носећи му папуче и да га перем.' Потом је наредио да му се донесу поклони Курејшија и да им се врате. Након овога Абдуллах ибн Мес'уд убрзао је са својим повратком, па је стигао на Бедр, мислећи да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, затражио опрост за њега када је му је дошла вест о његовој смрти.“ (Бележи Ахмед, 4386)

Преноси се од Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан њим, да је казао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, свету је објавио смрт Нецашија управо у оном дану у којем је и умро. Потом је изашао на место обављања молитве, успоставио редове и изговорио четири текбира (Бог је највећи).“ (Бележе Бухарија и Муслим)

Веровесниково, нека су Божији благослов и мир над њим, клањање погребне молитве Нецашији аргумент је о његовом преласку на ислам.

се посебношћу и почести коју је заслужио Исус, нека је Божији мир над њим.

Најзначајнија сведочења засигурно су сведочења непресушне колоне конвертита у ислам, која се, као вал за валом, константно таласа и која се броји десетинама хиљада годишње на светској разини. Чак бисмо са потпуном сигурношћу могли да кажемо да на светској разини сваког минута неко пређе на ислам.⁶

Американац др. Џефери Ланг написао је књигу „Struggling to Surrender“ (Борба за веру), у којој говори о разлозима свог преласка на ислам и међу тим разлозима истиче своје дуготрајно размишљање о исламу. У тој књизи насловио је поглавље са „Расулуллах“ (Божији Посланик) у којем детаљно образлаже утисак који је на њега оставила личност Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и како је доказао његову истинољубивост.

Др. Халид ес-Сујути такође је написао велику књигу којој је дао наслов „Исламски конвертити из категорије хришћанских свештеника и јеврејских монаха до деветог хиџретског века“. У тој књизи навео је многобројне приче и интересантне догађаје везане за људе који су прешли на ислам а претходно су били учењаци и свештеници из две религије, хришћанства и јеврејства.

Одломак из књиге „Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“.⁷

⁶ Тј. приближно пет стотина хиљада људи постану муслимани у само једној години. Имао сам прилику да упитам браћу, службенике Комисије за упознавање са исламом, па су ми казали само у САД-у годишње у ислам се преобрати више од тридесет хиљада људи. У Афричкој комисији кажу да преласци на ислам надмашују бројку од стотину хиљада људи годишње, а да не говоримо о бројци конвертита у ислам из Европе, Северне и Јужне Америке, Азије и Аустралије, а такође и оних који као странци дођу у арапске земље и у њима се преобрате у ислам.

⁷ <http://islamhouse.com/sr/books/2786508/>

